

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Kőrössy Mária ügyvéd (Kőrössy és Társai Ügyvédi Iroda) által képviselt felperesnek dr.Ürmösi Árpád ügyvéd által képviselt I.r., dr.Kelemen Péter Máté ügyvéd (dr.Kelemen Ügyvédi Iroda) által képviselt II.r. alperes ellen házastársi vagyontörség megszűntetése iránt a Zala Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Zalaegerszegen, 2007.évi március hó 21.napján 6.P.21.848/2005/25.szám alatt hozott ítélet ellen felperes részéről 26.sorszám, a II.r. alperes részéről 27.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben és az alábbiak szerint megváltoztatja.

Mellőzi az annak megállapítására vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést, miszerint a **Helység 1** ...hrs.számúszám alatti ingatlan árverési értékesítése esetén a 17.300.000 (tizenhétmillió-háromszázezer) ft vételárból a II.r. alperest 1.574.362 (egymillió-ötszázhetvennégyezer-háromszázhatvankettő) ft illeti meg.

A fenti ingatlan árverési értékesítése esetén a 17.300.000 (tizenhétmillió-háromszázezer) ft vételárból a felperest megillető összeget 9.259.000 (kilencmillió-kettőszázötvenkilencezer) ft-ra, és az I.r. alperest megillető összeget 8.041.000 (nyolcmillió-negyvenegyezer) ft-ra felemeli.

A 17.300.000 (tizenhétmillió-háromszázezer) ft árverési vételárnál magasabb vételár elérése esetén a vételár többlet a felperest 53,52 %, míg az I.r. alperest 46,48 % arányban illeti meg, mellőzve az erre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezésből „a II.r. alperes követelésének levonását követően” szövegrészt.

Az I.r. alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő elsőfokú ítéleti marasztalás összegét 1.209.200 (egymillió-kettőszázkilencezer) ft-ra felemeli.

Az elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezést részben megváltoztatja, köteles az I.r. alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 22.000 (huszonkettőezer) ft perköltséget.

Az ítéltábla ezt meghaladóan a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

A jogerős határozat rendelkező részének a ... Körzeti Földhivatalhoz - a megyei bíróság útján - történő megküldésével felhívja a földhivatalt, hogy a **Helység 1**hrsz-úszám alatti ingatlan tulajdoni lapjáról a per megindításának ténye feljegyzést törölje.

Köteles az I.r. alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 25.000 (huszonötezer) ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 40.000 (negyvenezer) ft, az I.r. alperes 106.500 (egyszázhaty-ezer-öt-száz) ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Megállapítja, hogy a II.r. alperes által viselendő mérsékelt fellebbezési illeték összege 2.400 (kettőezer-négyszáz) ft, ekként a II.r. alperes részére 21.600 (huszonegyezer-hatszáz) ft illeték különbözet visszatérítésének lehet helye.

E célból elrendeli a jogerős határozat rendelkező részének az illetékügyben eljáró hatóság részére a megyei bíróság útján való megküldését.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes és az I.r. alperes közös vagyonát megosztotta akként, hogy a **Helység 1** ...hrsz-ú, **Helység 1**,szám alatti ingatlan vonatkozásában közös tulajdon megszüntetését árverés útján rendelte el. Beköltözhetően történő árverési értékesítés esetén a legkisebb árverési vételárat 17.300.000 ft-ban állapította meg, melyből a felperest 8.472.644 ft, az I.r. alperest 7.252.994 ft, a II.r. alperest 1.574.362 ft illeti meg. A legkisebb árverési vételárnál magasabb vételárat 53,9 % arányban a felperes, 46,1 % arányban az I.r. alperes javára kell felosztani. Az I.r. alperes 15 napon belül köteles az ingatlant kiüríteni és az árverési vevő birtokába bocsátani.

A felperes tulajdonában 429.000 ft, míg az I.r. alperes tulajdonában 410.000 ft értékű ingóságot adott. Kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül adja ki

a felperes részére az automata mosógépet, a nappali szoba ülőgarnitúráját és a Zsolnai kávékészletet.

A megyei bíróság kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 421.285 ft-ot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperes és az I.r. alperes a költségeiket maguk viselik.

Kötelezte a felperest, hogy adóhivatali felhívásra az államnak fizessen meg 468.700 ft, míg az I.r. alperest 431.300 ft feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

Ítéletének indokolása szerint a felperes és az I.r. alperes házastársak voltak, mely házasság jogerősen felbontásra került. A felperes 2002.október 1.napján a gyermekekkel együtt a perbeli ingatlanból elköltözött.

A házasság megkötését követően a peres felek 1991.szeptemberében vásárolták meg a **Helység 1** ...hrs-ú építési telket, amelyen családi ház építésébe kezdtek. Az építkezéshez a felperes összesen 400.000 ft, az I.r. alperes 200.000 ft szülői támogatást kapott, amelyet az építkezésre használtak fel. A lakóház költségvetése 2.530.000 ft volt, míg a perbeli ingatlan telke 306.000 ft-ba került.

A felperes és az I.r. alperes 2001.tavaszaén megvásárolták a ... forgalmi rendszámú P típusú személygépkocsit, amelyhez a ... Bank Rt. nyújtott kölcsönt. Ezt a gépjárművet a felperes 1.550.000 ft vételárért értékesítette. A felperes ezen összegből fizette ki a még fennmaradó 1.440.000 ft hitelt a ... Bank Rt. részére.

A megyei bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, valamint a felperes szülei "A" és "B" tanúk vallomása alapján bizonyítottanak találta, hogy a felperes a szüleitől a ház építéséhez 400.000 ft összegű különvagyoni készpénzt kapott ajándékba. Ugyanakkor nem fogadta el az I.r. alperes azon előadását, hogy ő 5.000.000 ft különvagyonnal rendelkezett az építkezést megelőzően. Álláspontja szerint ezen összeg meglétét az I.r. alperes nem bizonyította, ugyanakkor a 2.530.000 ft-os lakóház építési bekerülési érték sem támasztja alá az I.r. alperes ezen előadását. Ezen túlmenően az építkezés is elhúzódott, a használatba vételi engedély megadására 1993.augusztusában került sor és ekkor még a külső vakolás elvégzését írták elő. Az esetben ha az I.r. alperes ilyen összegű különvagyonnal rendelkezett volna akkor a költségvetés felhasználásával megkötött biztosítási szerződés nem a 2.530.000 ft-os bekerülési értéket tartalmazza.

A megyei bíróság "A" és "B" tanúk vallomása alapján a 200.000 ft különvagyoni készpénz építkezésre történő felhasználását bizonyítottan találta.

A perbeli ingatlan felek által is elfogadott forgalmi értéke 17.300.000 ft, így a felperes 14,1 %, míg az I.r. alperes 7,05 % különvagyonnal rendelkezik. Az ingatlanon 2007.március 21.-én még 1.574.362 ft kölcsöntartozás állt fenn a II.r. alperes javára.

A fentiek értelmében a megyei bíróság a felosztandó közös vagyont 12.066.688 ft-ban, a jutó részt pedig 6.033.344 ft-ban állapította meg. A felperes különvagyonának összege 2.439.300 ft, míg az I.r. alperesé 1.319.650 ft.

A megyei bíróság nem találta megalapozottnak a felperes használati díj megfizetésére vonatkozó keresetét. Álláspontja szerint a Pp.164.§./1/ bekezdése értelmében a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a közös tulajdonú ingatlant két kiskorú gyermekével az I.r. alperes összeférhetetlen magatartása miatt kellett elhagynia, az I.r. alperessel való együttlakást kirívóan közösségellenes magatartása tette lehetetlenné.

Álláspontja szerint ebben a körben felajánlott bizonyítékok összességéből nem állapítható meg kétséget kizáró módon, hogy az I.r. alperes olyan magatartást tanúsított, amely kizárta a volt házastársak közös ingatlan használatát.

"C" tanúvallomásából az megállapítható, hogy az elköltözés oka volt a házastársak közötti sok veszekedés. A házasság felbontása iránti perben az I.r. alperest kizárólagos lakáshasználatra feljogosító elsőfokú ítéletet azonban a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte. Önmagában tehát a volt házastársak közötti gyakori veszekedés - az ingatlanon belüli elkülönülés lehetőségére is figyelemmel - nem olyan súlyú körülmény, amellyel az ingatlan osztott használatának ellehetetlenülése lenne megállapítható, így az elköltözést a felperes önkéntes döntésének kell tekinteni. Ez pedig nem járhat az I.r. alperes terhére többlethasználati díjfizetési kötelezettséggel. A megyei bíróság értékelte azt a tényt is, hogy 2003.augusztusában az I.r. alperes zárcserét alkalmazott. A zárcserének azonban a többlethasználati igény szempontjából nincs jelentősége, mert a felperest az ingatlan bejutástól a gépjármű birtokba vételétől és nem az ingatlan lakáscélú használatának lehetőségétől fosztotta meg. A felperes az ingatlanba a gépjármű miatt kívánt bejutni és nem visszaköltözni akart. Így a felperes az ingatlan birtoklására, használatára való jogát saját elhatározásából nem gyakorolta, ezért magatartásának anyagi következményeit nem háríthatja át az I.r. alperesre.

A megyei bíróság nem találta alaposnak az I.r. alperes kártérítés címén előterjesztett beszámítási kifogását a gépjármű birtokba vételével kapcsolatban.

A megyei bíróság megállapította, hogy a felperes az életközösség megszakadását követően az ... Rt. részére 240.500 ft lakáskölcsön kifizetést eszközölt, valamint a P. típusú gépjármű vonatkozásában is kifizetései voltak, amelyek együttes összegét 2.411.570 ft-ban állapította meg. Ezen összeg fele része, azaz 1.205.785 ft fizetési kötelezettség az I.r. alperest terhelte.

Ugyanakkor a felperes értékesítette a P. típusú gépjárművet 1.550.000 ft-ért, amelynek a fele összege 775.000 ft jár az I.r. alperesnek, valamint ingó ellenérték különbözet címén 9.500 ft, mindösszesen 784.500 ft. A két összeg beszámításával az I.r. alperest 421.285 ft megfizetésére kötelezte a felperes felé.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak részbeni megváltoztatását akként, hogy a részére járó ellenérték összegét az ítéltábla 9.082.469 ft-ra emelje fel, míg az I.r. alperesnek járó ellenértéket 6.643.169 ft-ra csökkentse.

Kérte annak megállapítását, ha a legkisebb vételárnál magasabb árverési vételárat sikerül elérni, akkor őt 57,05 %, míg az I.r. alperest 42,95 % illesse meg.

Kérte az ingóságok megosztására vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatását is, hogy a fellebbezésében tétel szerint megjelölt ingóságokat összesen 72.300 ft értékben adja az ő tulajdonába, míg a többi ingóságot pedig az I.r. alperesébe. A neki járó ellenérték összegét 825.135 ft-ra kérte felemelni.

Kérte az ítéltábla kötelezze az alperest 2004.október 1.napjától 2005.szeptember 1. napjáig terjedő időre havi 44.000 ft figyelembe vételével havi 25.102 ft, 2005. szeptember 1.napjától pedig havi 41.000 ft alapul vételével havi 22.820 ft használati díj megfizetésére.

Igényt tartott a felmerült perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolásául előadta, hogy a perbeli ingatlan bekerülési értéke a telekkel együtt 2.836.000 ft volt. Okirattal bizonyítottan a szüleitől 400.000 ft különvagyont kapott, ami a bekerülési érték 14,1 %-a. Ezt figyelembe véve őt 9.082.469 ft illeti meg, míg az I.r. alperest 6.643.169 ft.

Az ingóságokkal kapcsolatban előadta, hogy az ingatlanból kénytelen volt elköltözni, és így a lakásban maradt ingóságokat hosszabb ideje kizárólag az

I.r. alperes használja. Így méltánytalan az ingóságok megyei bíróság által történő megosztása.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy használati díj iránti igénye 2004.október 1.napjától kezdődően megalapozott, mivel az ingatlanba nem tudott bejutni, birtokvédelmi kérelmet is előterjesztett a **Helység 1-i** Köjegyzőségnél. Ezen kérelme azonban elbírálásra nem került.

Az általa kifizetett közös tartozások, illetve a P. gépkocsival kapcsolatos fizetési kötelezettsége egymásba történő beszámításával az I.r. alperes 825.135 ft-ot köteles részére megfizetni.

Majd a felperes a Pf.3.sorszám alatt benyújtott fellebbezés kiegészítésében előadta, hogy az ítélet meghozatalát követően a II.r. alperes részére kifizette az 1.709.257 ft összegű tartozást, így a II.r. alperes felé tartozása nem áll fenn. A ... Földhivatalnál a jelzálogjog törlése folyamatban van.

Egyben becsatolta a közte és az I.r. alperes között 2007.május 31.napján kelt megállapodást. Ezen megállapodás 3.pontjában vállalta az I.r. alperes, hogy a fenti összegű kölcsön 46,1 %-át, azaz 787.967 ft-ot megfizet részére az ingatlan értékesítésekor.

A II.r. alperes a korábban benyújtott fellebbezését a Pf.4.sorszám alatt visszavonta, és előadta, hogy a felperes a feleket közösen terhelő az 1.709.257 ft összegű tartozást igazoltan hiánytalanul megfizette.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltábla a fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e, avagy további bizonyítás lefolytatása szükséges.

A használati díj körében előterjesztett felperesi fellebbezésre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy e körben további bizonyítás lefolytatása szükséges, mivel a felperes nem tudott egyértelműen nyilatkozni a vonatkozásban, hogy a Zalaegerszegi Városi Bíróság előtt a hatályon kívül helyezést követően a lakáshasználat kérdésében folyamatban lévő perben született-e jogerős határozat vagy sem.

Ezért az ítéltábla a Pp.249.§./2/ bekezdése alapján részbizonyítást rendelt el.

A felperes 6.sorszám alatt becsatolta a Zalaegerszegi Városi Bíróság 15.P.20.539/2005/6.sorszámú jegyzőkönyvét, az ítéltábla pedig beszerezte a 15.P.20.539/2005.számú iratokat. Ezen adatokból egyértelműen megállapítható, hogy a Zalaegerszegi Városi Bíróság

15.P.20.600/2003/65.számú ítéletét a Zala Megyei Bíróság a lakás használatának kérdése tekintetében hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Ezen új eljárásban azonban a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 15.P.20.539/2005/6.sorszámú végzésével a per tárgyalását felfüggesztette. Így megállapítható, hogy a peres felek közös tulajdonát képező a **Helység 1**, ...szám alatti ingatlan használatáról érdemi döntés nem született.

Ezen eljárási adatokkal az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének tényállását egyben kiegészítette.

Az ítéltábla a fellebbezést az alábbiak szerint részben alaposnak találta.

Álláspontja szerint a megyei bíróság a perben megalapozott tényállást állapított meg és az abból levont jogi következtetése is helytálló, azzal az eltéréssel, hogy az ítélet meghozatalát követően a felperes kifizette a II.r. alperes részére fennálló kölcsöntartozást, amelynek elszámolására - a házastársi közös vagyon megszüntetésének egységes elvére figyelemmel is - a másodfokú eljárásban került sor.

Az ítéltábla az ingóságok vonatkozásában nem osztotta a felperes fellebbezési érvelését.

A Csjt.31.§./3/ bekezdése értelmében a házastársak vagyonrészét a házassági életközösség megszűnésekor meglévő közös vagyonból lehetőleg természetben kell kiadni. Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy a közös vagyoni ingóságok természetben történő megosztására kell törekedni és arra, hogy minél kisebb összegű értékkülönbözet megfizetésére kerüljön sor.

Ezen elvet a megyei bíróság helyesen alkalmazta, így az ingóságok megosztásának megváltoztatása nem indokolt és az sértené az I.r. alperes jogos érdekeit is.

Alaptalannak ítélte az ítéltábla a 8.tételszám alatti I. hűtőláda vagyonmérlegbe történő beállítását és elszámolását is. A megyei bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján megalapozottan állapította meg, hogy az életközösség megszakadásakor a vagyontárgy meglétét a felperes nem bizonyította. Így helyesen mellőzte ezen ingóság elszámolását különös figyelemmel arra, hogy a felperes erre vonatkozóan bizonyítékot nem ajánlott fel.

A megyei bíróság ítéletében helyesen állapította meg, hogy a felperesi különvagyon mértéke a bekerülési érték 14,1 %-a, míg az I.r. alperesé pedig 7,05 %. Így a különvagyonok együttes összege 21,15 %. A közös vagyon ennek megfelelően 78,85 %, ennek fele 39,425 %.

A felperest közös- és különvagyon jogcímén mindösszesen (kerekítve) 53,52 %, míg az alperest ugyanezen a címen 46,48 % illeti meg.

A peres felek között a közös tulajdon megszüntetésére a Ptk.148.§./3/ bekezdése alapján árverés útján került sor, így az árverési vételár felosztásánál a fenti elszámolás szerint a felperest 53,52 % (9.259.000 ft), míg az I.r. alperest 46,48 % (8.041.000 ft) illeti meg. A felperes időközbeni teljesítése folytán a II.r. alperesnek nem jár az árverési vételárból.

A megyei bíróság ítéletének indokolásában a 12.oldalon jogszerűen számolta el a felperes javára az életközösség megszakadását követően az általa kifizetett közös tartozásokat, amelyek együttes összege 2.411.570 ft. Ezen adósság fele részének a megfizetése a Ptk.338.§./1/ bekezdése alapján az I.r. alperest terheli, azaz 1.205.785 ft.

Azt is helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a P. típusú személygépkocsi értékesítéséből az alperes 775.000 ft értékkiegyenlítésre jogosult, valamint ingó ellenérték címén 9.500 ft, mindösszesen 784.500 ft-ra.

Ugyanakkor az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a felperes a II.r. alperes felé 1.709.257 ft fizetett ki. A felperes és az I.r. alperes között 2007.május 31.napján létrejött megállapodás 3.pontja értelmében az I.r. alperes vállalta ezen kölcsönből a 46,1 %, azaz 787.967 ft összegű tartozás megfizetését.

A fentiek szerint a felek közötti elszámolás a következő:

Felperesnek jár:

A felperes által kifizetett adósságok, kölcsönök ½-e:	1.205.785
ft	
A II.r. alperes részére az I.r. alperes helyett kifizetett	+ 787.967
ft	
Összesen:	1.993.752 ft.

I.r. alperesnek jár:

Felperes által eladott Peugeot ½ része:	775.000
ft	
Ingó értékkülönbözet:	+ 9.500 ft
Összesen:	<u>784.500 ft.</u>

Az ítéltábla a Pp.296.§./1/ bekezdése alapján az l.r. alperesnek a felperestől járó 784.500 ft-ot beszámította a felperest illető 1.993.750 ft-ba, és így 1.209.200 ft értékkülönbözet megfizetésére kötelezte az l.r. alperest.

Az ítéltábla nem találta alaposnak a felperesnek a többlethasználati díj megállapítására vonatkozó fellebbezését.

Az ítéltábla osztotta a megyei bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat az alábbiak kiemelésével.

A Ptk.141.§./1/ bekezdésében foglaltak szerint a tulajdonostársak mindegyike jogosult a dolog birtoklására és használatára: e jogot azonban az egyik tulajdonostárs sem gyakorolhatja a többiek jogainak és a dologhoz fűződő törvényes érdekeinek a sérelmére.

Egyértelmű az e körben kialakult ítélkezési gyakorlat abban, hogy a tulajdonostársnak elsődlegesen az ingatlan birtoklására és használatára van joga, pénzbeni térítést csak akkor igényelhet, ha a tulajdoni hányadának megfelelő használatra - a felek megállapodása, vagy a bíróság döntése következtében - nincs módja vagy tulajdonostársa attól jogellenesen elzárja (BH.1992/313). A használattól történő jogellenes elzárásnak minősül az is, ha a tulajdonostárs felróható magatartásával a közös lakáshasználatot lehetetlenné teszi. Ezeket a körülményeket a perbeli esetben a Pp.164.§./1/ bekezdése szerint a felperesnek kellett volna bizonyítania.

A felperes azonban a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget és nem tudta ítéleti bizonyossággal igazolni, hogy az ingatlanból az l.r. alperes durva, goromba magatartása miatt költözött el, illetve az alperes őt a lakás használatától elzárta volna.

E körben az ítéltábla döntő jelentőséget tulajdonított a részbizonyítás során beszerzett eljárási adatnak, amely szerint a közös tulajdont képező lakáshasználat kérdésében bírósági döntés nem született.

Az elsőfokú eljárás adatait és a 15.P.20.539/2005/6.számú jegyzőkönyvbe foglalt felperesi nyilatkozatot is figyelembe véve a megyei bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a felperes az elköltözése után az ingatlant nem akarta lakáshasználat céljára birtokba venni, a birtokháborítási

eljárást sem a lakás használatbavétele miatt indította, hanem azért, hogy a P. típusú gépjárművet a garázsból el tudja vinni.

A Pf.6.sorszám alatt becsatolt a Zalaegerszegi Városi Bíróság 15.P.20.539/2005/6. sorszámú jegyzőkönyv 2.oldal 2.bekezdésében a felperes akként nyilatkozott, hogy „felperes az alperessel semmilyen formában egy udvarban sem kíván lenni, nem hogy közös lakásban, csak a lakáshasználati jog ellenértékére tartunk igényt. Ha a bíróság természetben osztja meg a lakást, akkor sem kíván a felperes visszaköltözni, hanem az ingatlan értékesítését hasznosítani kívánja a neki jutott részt”.

Ezen eljárási adatok is azt támasztják alá, hogy a felperes az őt megillető lakáshasználatával önként felhagyott, a lakásba visszatérni nem kívánt, a lakáshasználatra vonatkozó jogát saját elhatározásából nem gyakorolta. Magatartásának anyagi következményeit ennél fogva jogszerűen nem háríthatja az alperesre, tőle használati díjat nem követelhet.

Az ítéltábla a PK.10.számú állásfoglalás VI/G.pontja értelmében a felperes által előlegezett 44.000 ft szakértői díjat megosztotta a felek között és az I.r.alperest 22.000 ft perköltség megfizetésére kötelezte.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az ítéltábla az Inytr.65.§./2/ bekezdése szerint a per befejezésére figyelemmel a perfeljegyzést törölte.

A II.r. alperes a fellebbezését a Pf.4.sorszámú iratában még annak érdemi elbírálása előtt visszavonta, ezért az ítéltábla az Itv.58.§./7/ bekezdése alapján megállapította, hogy az általa lerótt 24.000 ft illeték 90 %-ának a visszaigénylésére jogosult.

Az ítéltábla a Pp.81.§./1/ bekezdése szerint kötelezte a túlnyomórészt pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek bruttó összegét 25.000 ft-ban állapította meg a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./5/ bekezdése alapján.

Az ítéltábla a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján a pernyertesség és pervesztesség arányának megfelelően kötelezte a felperest és az I.r. alperest az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Győr, 2008.évi július hó 3.napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Lezsák József sk.
bíró